

Arrest

nr. 199 602 van 12 februari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN WEYENBERGE
Stationsstraat 76
1930 ZAVENTEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren in het jaar 2001 in het dorp Zerani in het district Qarghai van de provincie Laghman. U ging vijf jaar naar school. Vervolgens zorgde u voor het vee van uw familie. Uw broer A.G. (...) raakte verwickeld in een conflict met Ak.G. (...), de zoon van een naburige Hazara familie over het gebruiksrecht van de brug nabij jullie gronden. Toen op een dag het gebekvecht van uw broer met A.G. (...) eindigde in een gevecht gingen uw vader en uw broer verhaal halen bij S. G. (...), de vader van Ak.G. (...). Toen Ak.G. (...) thuis kwam en er uw vader en uw broer aantrof, ontstond er opnieuw een gevecht waarbij A.G. (...) door Ak.G. (...) doorgeschooten werd. Ak.G. (...) ontvluchtte daarop de scène. Tijdens de begrafenis nam S.G. (...) afstand van zijn zoon waarna uw vader zowel de moordenaar van Ak.G. (...) als zijn

vader vergaf. Uw oudere broer G.G. (...) kon zich bij de verzoening niet neerleggen en trachtte Ak.G. (...) op te sporen. Een maand na het overlijden van uw broer werd uw nichtje F. (...) door twee onbekende mannen ontvoerd. Toen uw broer twee of drie dagen later Ak.G. (...) in een huis in een naburig dorp vond trof hij er ook uw zwaargewonde nicht aan. Die nacht doodde uw broer Ak.G. (...). F. (...) nam hij met zich mee, maar ze overleed voor ze thuis aankwamen. Uit vrees voor de wraak van de familie van Ak.G. (...) ontvluchtte u diezelfde nacht met G.G. (...) Afghanistan. Onderweg naar Europa raakte u uw broer kwijt. Na een reis van zes maanden kwam u op 20 augustus 2015 in België aan. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een tracing verzoek neer

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat u geen overtuigende verklaringen kan afleggen over de levensomstandigheden van uw familie. Het is immers veelzeggend dat u geen aannemelijk beeld kan schetsen van de inkomsten van uw familie. Uw familie had één koe en twee schapen waarvoor u zorgde. Uw vader leverde het veevoeder aan en uw oudere broer G.G. (...) hielp ook een beetje met alles thuis, zo zegt u (CGVS 6/6/2016 p.2). Als u erop gewezen wordt dat in uw voorstelling uw familie van zeven personen van een koe en twee schapen kan overleven voegt u eraan toe dat uw vader en uw broer gingen helpen bij de bouw van huizen in uw dorp (CGVS 6/6/2016 p.2,3). Drie dieren en het bijstaan van de familie die een huis in uw dorp wil oprichten lijken allerminst voldoende om een familie van zeven te onderhouden. Ondanks haar povere economische situatie was uw familie wel in staat voor u en uw broer een reis naar Europa te regelen. Als u gevraagd wordt hoe uw familie jullie reis heeft betaald moet u bekennen dat u er geen idee van heeft (CGVS 6/6/2016 p.8-9). Ook als tiener mag u er een duidelijk idee van hebben waar uw familie haar inkomsten vandaan haalde. Dat u hiervan geen plausibele voorstelling kan maken doet ernstig afbreuk aan het geloof dat uw familieleden hun levens leidden in een dorpsomgeving zoals u verklaart. Over uw familiesituatie legt u evenmin aannemelijke verklaringen af. Hoewel u op het CGVS verklaart dat u geen familieleden buiten het dorp Zerani heeft, verklaarde u bij de DVZ dat uw zus in Pakistan woonde, meer bepaald in het district Swabi van de provincie Khyber Pakhtunkwa (CGVS 6/6/2016 p.4; Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling; DVZ Verklaring punt 17). Als u hierop gewezen wordt komt u niet verder dan een eenvoudige ontkennen van uw eerdere verklaring (CGVS 6/6/2016 p.9). Dit is weinig ernstig aangezien u bij de DVZ tweemaal, op 21 augustus 2015 en 6 november 2015, verklaarde dat uw zus in Swabi woonde. Ook verklaart u dat u momenteel geen contact heeft met uw familieleden in Afghanistan. Als verklaring werpt u op dat u het telefoonnummer van uw familieleden niet heeft en zelfs nooit heeft gehad. Jullie lieten de enige telefoon achter die jullie thuis hadden, zo verklaart u (CGVS 6/6/2016 p.3,4). U moet er andermaal op gewezen worden dat u bij de DVZ andere verklaringen aflegde. Daar vertelde u dat u wel degelijk over het telefoonnummer van uw moeder beschikte en u bewees het

destijds door een telefoonnummer op te geven. Als verklaring voor deze uitspraak vertelt u dat u bij de DVZ niet het nummer van uw ouders maar wel het nummer van de simkaart die u van Afghanistan meenam opgaf (CGVS 6/6/2016 p.10,11). Deze verklaring snijdt geen hout. U werd bij de Dienst Vreemdelingenzaken duidelijk om het nummer van uw moeder gevraagd. Bovendien verklaarde u destijds dat het telefoonnummer van uw vader in uw gsm is opgeslagen maar dat de batterij toen leeg was (Fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling). Deze verklaring strookt niet met uw uitspraak op het CGVS dat u nooit over het nummer van uw familieleden beschikte. Uw beweringen doen sterk vermoeden dat u het werkelijke contact met uw familieleden tracht te verbergen. Daarnaast dient erop gewezen te worden dat u over een belangrijk aspect van uw persoonlijke leefwereld geen geloofwaardige verklaringen weet af te leggen. Hoewel u beweert dat u vijf jaar naar school bent geweest in Qarghai raken uw verklaringen over de schoolkalender in uw regio kant noch wal. Zo heeft u er geen idee van wanneer het schooljaar in uw school van start ging (CGVS 6/6/2016 p.11). Evenmin kan u correct vertellen wanneer de drie maanden schoolvakantie in uw regio gehouden werden. U beweert dat deze schoolvakantie in de maanden jauza (21 april – 21 mei), saur (22 mei – 21 juni) en sarathan (22 juni – 22 juli) viel (CGVS 6/6/2016 p.11). In werkelijkheid strookt geen enkele van de schoolkalenders die in Afghanistan in voege zijn met de door uw beschreven lange vakantieperiode. Dat u geen geloofwaardig beeld weet te schetsen van het verloop van het schooljaar dat u vijf jaar lang aan de lijve ondervonden zou hebben doet andermaal erg twijfelen aan de Afgaanse leefwereld die u voor uw vertrek gekend zou hebben. Het mag ook verbazen dat u niet op de hoogte bent van de recente geschiedenis van het dorp waar u steeds gewoond zou hebben. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd verlieten alle inwoners uw dorp Zerani in het midden van de jaren 80 nadat Sovjettroepen een slachting aanrichtten onder de lokale bevolking. Vele inwoners van Qarghai vluchtten destijds naar Pakistan. U heeft echter geen weet van dergelijke gebeurtenissen (CGVS 19/8/2016 p.3). Ook al vonden deze gebeurtenissen voor uw geboorte plaats dan nog kan men aannemen dat de totale ontvolking van uw dorp en de massale verhuis naar Pakistan iets is dat doorleeft in de lokale overlevering. Dat u als inwoner van Zerani er totaal geen weet van heeft dat uw dorp in het recente verleden door gewelddaden ontvolkt werd is allerm minst aannemelijk. Naast de vaststellingen omtrent uw persoonlijke leefwereld dient er eveneens opgemerkt worden dat uw geografische kennis onvoldoende is om van uw verblijf in Qarghai te kunnen overtuigen. Zo vallen uw verklaringen over het districtscentrum uiterst pover uit. Hoewel u beweert dat u persoonlijk uw taskara ging afhalen in het districtshuis weet u niet waar het centrum van uw district precies gelegen is. U verklaart nogal gemakkelijk dat het districtshuis in Qarghai gelegen is en u verklaart dat Qarghai de naam van de hele regio is. Als u opnieuw de vraag gesteld wordt waar het districtshuis gelegen is bent u niet bij machte het districtscentrum bij naam te noemen maar beweert u eenvoudigweg dat jullie het district Qarghai noemden (CGVS 6/6/2016 p.4). Deze uitspraak kan niet verhullen dat u geen idee heeft van de naam van het districtscentrum van het district Qarghai. Ook van de dorpen in de onmiddellijke omgeving van uw dorp, Zerani, heeft u onvoldoende kennis. Als u gevraagd wordt naar het naburige dorp Farmankhel geeft u een allesbehalve realistische wegbeschrijving naar dit dorp op (CGVS 6/6/2016 p.9). Nochtans geeft u aan dat u heel af en toe naar dit dorp ging. Evenmin kan u vertellen tot welke stam de inwoners in Farmankhel behoren (CGVS 6/6/2016 p.9). Van Ibrahim khel een dorp op korte afstand van uw dorp heeft u nog niet gehoord (CGVS 19/8/2016 p.3). Het dorp Shahidan klinkt u wel bekend in de oren. Het dorp situeren kan u echter niet (CGVS 19/8/2016 p.3). Nochtans ligt ook Shahidan op beperkte afstand van uw dorp. Als u vervolgens gevraagd wordt de namen van de dorpen rond uw dorp op te sommen blijkt ook dit een moeilijke opgave voor u. U vermeldt dat uw dorp verdeeld is in een laag en een hoog dorp om vervolgens een wegbeschrijving naar het centrum van het district te geven. Zoals aangegeven op de kaart die aan het administratief dossier toegevoegd werd geeft u geen logische opeenvolging van dorpen maar verbindt u de dorpen door grote schijnbaar willekeurige sprongen (CGVS 19/8/2016 p.3). Als u erop gewezen wordt dat de genoemde dorpen niet de omringende dorpen van Zerani zijn, noemt u (slechts) twee andere dorpen, Mia Khan Khas en Naser (CGVS 19/8/2016 p.3-4). Het valt daarbij op dat u verschillende andere dorpen, die dicht bij uw dorp gelegen zijn zoals Gardi Kas of Khairo Khail, onvermeld laat. Het dorp Naser werd niet op de kaart teruggevonden. Als u expliciet gevraagd wordt naar het dorp Gardi Kas beweert u dit dorp te kennen. U situeert Gardi Kas aan de andere kant van Mia Khan Kas op een anderhalf uur rijden met de auto (CGVS 19/8/2016 p.6). Een blik op de kaart leert dat Gardi Kas dicht bij uw dorp gelegen is dan Mia Khan Kas, een dorp dat volgens u slechts 25 minuten rijden van uw dorp gelegen is (CGVS 19/8/2016 p.4). Gezien uw jonge leeftijd kan er geen uitgebreide geografische kennis van u verwacht worden. Daar u beweert dat uw leven zich in uw dorp afspeelde zou u in staat moeten zijn om coherente verklaringen af te leggen van de dorpen die dicht bij Zerani gelegen zijn. Dat u daar onvoldoende toe in staat bent doet sterk twijfelen aan uw verblijf in Zerani.

In uw antwoord op de vraag welke districten dicht bij Qarghai liggen schemert dan weer ingestudeerde kennis door. Het valt immers op dat u op deze vraag een opsomming van de overige vier districten van

Laghman geeft (CGVS 6/6/2016 p.12). Van deze vier districten grenzen er evenwel maar twee aan Qarghai. Als u hierop gewezen wordt en u andermaal verduidelijkt wordt dat u gevraagd wordt naar de districten die dicht bij uw district liggen moet u bekennen dat u het antwoord op de vraag niet weet omdat u niet zo vaak naar buiten en naar die plaatsen ging (CGVS 6/6/2016 p.12). In werkelijkheid grenzen naast de twee districten die u opsomde ook de districten van Surobi, Dara-i-Nur, Behsud, Surkh Rod, Khogyani en Kuz Kunar aan uw district. Indien u daadwerkelijk steeds in Qarghai heeft gewoond, zou u in staat moeten zijn om meer dan een opsomming van alle districten van uw provincie te geven en zeker ook in staat moeten zijn om enkele namen van districten te vermelden die vlak bij uw woonplaats gelegen waren. Het is eveneens merkwaardig dat hoewel u beweert dat er vlakbij uw dorp een rivier stroomt u de naam van deze rivier niet kent (CGVS 19/8/2016 p.6-7). Nochtans is het de grote Kabul rivier die langs uw dorp komt en zich enkele dorpen verder met de Alishang en de Alingar rivier verenigt. Aangezien er niet één maar meerdere grote rivieren uw district doorkruisen kan er niet aangenomen worden dat de inwoners van uw regio de rivieren enkel als "rivier" benoemen, zoals u beweert (CGVS 19/8/2016 p.6-7). Tenslotte mag het ook verbazen dat hoewel u zelf vertelt dat de berg Torghar vlak bij uw dorp gelegen is u niet het minste idee heeft welke gebieden, districten of provincies er zich aan de andere kant van Torghar bevinden (CGVS 6/6/2016 p.12). Indien u daadwerkelijk steeds in de schaduw van deze bergketen woonde zou u daarvan op de hoogte mogen zijn.

Voorts is het erg vreemd dat u geen correct beeld heeft van de etnische samenstelling van uw district Qarghai. Zo beweert u dat er in uw streek Hazara's wonen. Deze Hazara's zijn niet recent ingeweken maar zijn van Qarghai afkomstig, zo vult u uw verklaringen aan (CGVS 6/6/2016 p.6). U stelt de etnische samenstelling van Qarghai district dan ook voor als een meerderheid van Pashtounen en kleinere groepen van Tajieken en Hazara's. In werkelijkheid zijn er geen Hazara's in Qarghai gevestigd (CGVS 6/6/2016 p.6). Ook nadat u hierop gewezen wordt houdt u vast aan uw verklaringen over het bestaan van een Hazara gemeenschap in Qarghai. Nochtans blijkt u wel vertrouwd te zijn met Hazara's. Zo weet u dat ze sjiieten zijn en omschrijft u hun uiterlijk correct als Aziatisch (CGVS 6/6/2016 p.11). Dat u geheel foutief beweert dat er een heel herkenbare etnische groep in uw dorp en in uw district woont, is een sterke aanwijzing dat u niet in Qarghai gewoond heeft zoals u beweert.

Uw kennis over de bekende personen van Qarghai kan evenmin overtuigen. Op de vraag belangrijke personen in uw district te noemen bleef uw kennis beperkt tot een districtschef en het hoofd van uw dorp. Nochtans werd u verduidelijkt dat er met de vraag niet alleen gepeild werd naar uw kennis van overheidsbeambten maar wel naar allerhande personen die bekend zijn in uw district, zoals bijvoorbeeld Talibancommandanten of cricketspelers (CGVS 19/8/2016 p.4). Over het districtshead is uw kennis overigens beperkt. Meer informatie dan dat hij uit Laghman afkomst is heeft u niet over deze persoon (CGVS 19/8/2016 p.4). Daar u hem noemt als een van de prominente personen van Qarghai zou men meer kennis van u mogen verwachten. Als u wordt verteld dat er een belangrijke Afgaanse poët van Qarghai afkomstig is komt u uit de lucht gevallen (CGVS 19/8/2016 p.4). Nochtans neemt poëzie een dermate belangrijke plaats in de Afgaanse cultuur in dat u minstens op school de naam van deze poëtische trots van Qarghai gehoord zou mogen hebben. Van Qari Mir Hatem Tarakhail, een districtsgeenoot die recent uw district vertegenwoordigde als hoofd van de provinciale raad van Laghman en als senator heeft u nog niet gehoord (CGVS 19/8/2016 p.4). Ook van een minderjarige kan een uitgebreidere kennis van de prominenten van uw district verwacht worden. Aangezien het leven in de landelijke streken in Afghanistan zich voornamelijk op dorps- en districts niveau afspeelt kan er van alle inwoners een zekere kennis van de invloedrijke personen van de regio verwacht worden.

Uw verklaringen over het dagelijks leven in Qarghai stellen eveneens teleur. Hoewel u thuis een radio had en er in Qarghai twee lokale radiozenders te beluisteren zijn kan u geen namen van lokale radiozenders noemen (CGVS 6/6/2016 p.11). Ook is het merkwaardig dat u als lid van een landbouwgemeenschap nog niet gehoord heeft van de gangbare oppervlaktemaat biswa (CGVS 19/8/2016 p.7).

Uw kennis van de veiligheidssituatie in Qarghai kan evenmin pleiten voor uw voorgehouden verblijf in Qarghai. Vooreerst is het allerm minst aannemelijk dat u verklaart niet te weten of de Taliban controle had over uw dorp Zerani (CGVS 19/8/2016 p.6). Zelfs indien u destijds een tiener was zou u de aanwezigheid van Taliban gezien of vernomen moeten hebben in de gesprekken van uw dorpsgeenoten. Verder kan u hoewel u beweert dat er in Qarghai gevechten wordt tussen de overheid en de Taliban geen enkel veiligheidsincident in uw district aanhalen (CGVS 6/6/2016 p.10, CGVS 19/8/2016 p.6). Aangezien u stelt dat u de mensen hoorden praten over gevechten hier en daar en u het ook via de radio vernam zouden u toch minstens enkele belangrijke voorvallen bijgebleven moeten zijn (CGVS 6/6/2016 p.10). Daar de veiligheidssituatie een directe inpakt op het dagelijks leven van de burgers in een district heeft kan er immers aangenomen worden dat de belangrijkste incidenten dan ook besproken worden door de lokale inwoners. Dat u geen enkele kennis over de veiligheidsincidenten in uw district blijkt te hebben doen andermaal sterk twijfelen aan uw verklaarde verblijf in Qarghai. Tenslotte werd u aan de hand van een open vraag tot tweemaal toe de kans gegeven om uw

verblijf in Qarghai aannemelijk te maken. U werd gevraagd om zelf allerhande informatie aan te dragen waaruit uw verblijf in Qarghai afgeleid kan worden. Op beide vragen beperkt u zich hoofdzakelijk tot het geven van een beschrijving van het landschap rond uw dorp. U voegt er nog aan toe dat er twee moskeeën in uw dorp zijn en u vermeldt het bestaan van een begraafplaats (CGVS 6/6/2016 p.4, CGVS 19/8/2016 p.6-7). Verdere informatie over uw regio en uw district kan u niet geven. Indien u daadwerkelijk steeds in Qarghai gewoond zou hebben zou ook een minderjarige in staat moeten zijn om als het hem tweemaal expliciet gevraagd werd en er hem ruimte werd geboden voldoende concrete informatie over zijn woonplaats aan te reiken om zijn verblijf aldaar aannemelijk te maken. Dat u daar niet toe in staat bent doet verder afbreuk aan het geloof dat er aan uw verklaarde verblijf in Qarghai gehecht kan worden. Als verklaring voor uw tekortschietende verklaringen over uw leefwereld en uw regio van herkomst benadrukt u dat u door het begin van de ramadan weinig geslapen had in de nacht voorafgaand aan uw eerste gehoor (CGVS 6/6/2016 p.11,12). Er kan niet aanvaard worden dat uw vermoeidheid u tijdens uw eerste gehoor dermate parten speelden dat u niet in staat was adequate verklaringen af te leggen. U was tijdens dat gehoor immers in staat om zeer gedetailleerde en uitvoerig over uw asielrelaas te vertellen (CGVS 6/6/2016 p.4-5). Hoe dan ook, het CGVS organiseerde een tweede gehoor om andermaal uw verblijf in Qarghai na te gaan. In dit tweede gehoor kon u evenmin uw verblijf in Qarghai aantonen. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghai gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghai heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 19 augustus 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u er in uw eerste gehoor niet in geslaagd was het CGVS te overtuigen van uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw verklaarde verblijf in Qarghai, provincie Laghman (CGVS 19/8/2016 p.2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u

voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Integendeel, u legt geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit, uw familiesituatie, uw verblijf in Afghanistan of uw reisweg naar het aanvraagdocument dat u indiende bij de Tracing dienst van het Rode Kruis bevat niet meer dan uw persoonlijke verklaringen en kan derhalve niet als een objectief bewijsstuk aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn "BEROEP TOT NIETIGVERKLARING EN TOT VORDERING TOT SCHORSING" in een eerste en tevens enig middel op de schending van de materiële en de formele motiveringsplicht (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Hij betoogt vooreerst dat het CGVS onvoldoende rekening hield met zijn leeftijd en zijn psychologische problemen. In deze stelt hij:

"Een eerste verhoor op het CGVS gaat door op 06/06/2016, zijnde de eerste dag van de ramadan.

Vermits dit verhoor niet vlot en zeer verward verloopt ovw slaaptkort, wordt dit opgeschort en wordt dit op een latere datum verdergezet.

Bij aanvang van het tweede interview dd 19/08/2016 wordt nogmaals herhaald door de advocaat en de voogd dat het eerste verhoor zeer verward verliep en de minderjarige allerhande verhalen heeft verteld die niet correspondeerden met vorige verklaringen.

Toch heeft het CGVS hier geen rekening mee gehouden en verwijst ze in haar beslissing die haar er toe leidt om asielaanvraag zowel als subsidiaire bescherming van het kind te weigeren, naar vele verklaringen die hij die dag van het eerste interview heeft afgelegd.

Dat het CGVS tekort is geschoten in zijn zorgvuldigheidsplicht.

Dat het CGVS ook niet heeft gemotiveerd waarom het zich wel op deze, zoals gemeld, foute verklaringen beroept;"

Verder verwijt verzoeker het CGVS dat geen rekening werd gehouden met zijn jeugdige leeftijd. Waar hem wordt verweten dat hij geen duidelijkheid kon geven over de inkomsten van zijn familie, stelt hij dat hij indertijd nog maar dertien jaar was en niet de oudste zoon was. Het is niet ongeloofwaardig dat een dertienjarige door zijn ouders niet wordt betrokken bij de inkomsten van de familie.

Omtrent het verwijt dat hij de contacten met zijn familie zou trachten achter te houden, betoogt verzoeker:

"Dat het CGVS er ook geen rekening heeft mee gehouden dat de minderjarige sinds 2015 een aanvraag heeft ingediend via het Tracing Project bij het Rode Kruis om zijn familie te zoeken, waardoor onmiddellijk zou kunnen worden aangetoond dat hij wel degelijk van Afghanistan afkomstig was.

Hij had zijn hoop op deze organisatie gevestigd, maar dit heeft tot niets geleid.

Dat hij zijn ouders niet kon bereiken,vermits zijn vader een nr heeft en dit nr in de GSM van de minderjarige staat, doch waarvan de batterij leeg is.

Dat hij dit zo verklaard heeft ;

Dat dit in zijn fiche staat.

Dat hij nog een nummer heeft gegeven, met name het nummer 0093 797167366 als thuisnummer en waarvan de minderjarige stelt dat dit het nummer is van de simkaart die hij en zijn broer vanuit Afghanistan meenamen.

Dat het CGVS tracht te poneren dat de uitleg niet klopt en stelt dat :

"Uw beweringen doen sterk vermoeden dat u het werkelijke contact met uw familieleden tracht te verbergen.""

Dat indien dit het geval zou zijn , de minderjarige het telefoonnummer niet zou hebben medegedeeld.

Dat trouwens het CGVS de waarachtigheid kan nagaan door het nummer te telefoneren en zo na te gaan of de moeder van de minderjarige de telefoon opneemt ;

Dat het CGVS dit niet heeft gedaan en bijgevolg is te kort geschoten in zijn motiveringsplicht;

Dat dit telefoonnummer wel als prefix 0093 had, hetgeen het nummer van Afghanistan is ;

Dat dit aantoonst dat de minderjarige van Afghanistan is;

Dat hij ondertussen zelf het heft in handen heeft genomen en via Afgaanse vrienden zijn broer heeft kunnen lokaliseren in Istanbul en hij zo het telefoonnummer van zijn ouders heeft kunnen bemachtigen.

Dat het telefoonnummer van zijn ouders is: 0093/784861059, zijnde een telefoonnummer in Afghanistan.

Dat hij hen heeft kunnen contacteren.

Dat hij ook zijn taskara heeft kunnen bemachtigen.

Hieruit blijkt duidelijk dat hij er alles aan heeft gedaan om het telefoonnummer van zijn ouders alsnog te bekomen en uiteindelijk ook heeft bekomen (stuk 7).

Bijgevolg wordt het vermoeden van het CGVS hierdoor weerlegd.

Dat de beslissing niet wettig gemotiveerd is en dient te worden vernietigd en hervormd ;"

Vervolgens doet verzoeker gelden:

"Het CGVS heeft ook onvoldoende rekening gehouden met het feit dat deze jongere heel wat doorstaan heeft en dat dit duidelijk een ernstig trauma heeft achtergelaten, wat een impact heeft op het geheugen.

Dat de geheugenstoornissen ook in de school werden signaleerd.

De minderjarige is getraumatiseerd door alles wat hem overkomen is.

Zowel zijn voogd als de school merken op dat hij last heeft van geheugenstoornissen en het heel moeilijk heeft met zich te concentreren.

De zorgcoördinator van de school maakt zich dermate zorgen dat hij een doorverwijzing naar Solentra voorstelt en hij daarbij duidelijk volgende redenen vermeldt (stuk 6):

- *"Slecht slapen, nachtmerries, veel piekeren*
- *Dromerig, afwezig, concentratieverlies of net heel aanwezig, stemmingsschommelingen*
- *Duidelijke aanwezigheid van trauma (= moeilijk te bespreken voor hem, contradictorische emoties bv. lachen bij iets heel ernstigs)*
- *Impact op ontwikkeling en studieverloop redelijk groot (inschatting school) moeite met geheugenwerk, automatisering, enz."*

Het is dan ook niet onaannemelijk dat de minderjarige af en toe verward overkomt en het allemaal niet meer juist weet.

Zijn ernstige geheugenstoornissen, vallen onder de term dissociatieve amnesie.

"Dissociatieve amnesie is een vorm van amnesie die wordt veroorzaakt door trauma of stress, waardoor iemand niet meer in staat is om zich belangrijke persoonlijke informatie te herinneren.

Bij dissociatieve amnesie kan men zich meestal geen informatie meer herinneren die deel uitmaakt van het dagelijkse bewustzijn of het 'autobiografisch' geheugen, zoals wie men is, wat men heeft gedaan, waar men is geweest, met wie men heeft gesproken, wat er is gezegd, gedacht en gevoeld, enzovoort. Soms blijft die informatie invloed uitoefenen op het gedrag van de persoon, ook al is deze de informatie kwijt.

Sommige mensen met dissociatieve amnesie vergeten een aantal, maar niet alle gebeurtenissen uit een bepaalde periode; anderen herinneren zich hun gehele vroegere leven niet meer of vergeten gebeurtenissen zodra deze zich hebben voorgedaan.

De stoornis komt het meest voor bij jongvolwassenen, en dan vooral bij mensen die een oorlog, een ongeluk of een natuurramp hebben meegemaakt"

Ook dit werd niet voldoende onderzocht, en er werd geen rekening mee gehouden ;

Dat ook hier de beslissing van het CGVS weer niet grondig gemotiveerd is en tekortschiet op vlak van zorgvuldigheid ;

Dat het CGVS onterecht, zowel de vluchtelingstatus als de subsidiaire beschermingsstatus weigerde, ;"

Verzoeker vraagt bijgevolg in hoofddorde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift: kleurenkopieën van drie taskara's (bijlagen 1-3), een afdruk van een foto van zijn jongere broers (bijlage 4), een kopie van de kaart van militaire training van zijn neef (bijlage 5), een e-mail van zijn school (bijlage 6) en het telefoonnummer van zijn ouders (bijlage 7).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting nogmaals kopieën neer, deze maal vergezeld van een vertaling, van de drie taskara's waarvan reeds kopieën bij het verzoekschrift werden gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.3. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van en problemen te hebben gekend en een vrees te koesteren in het district Qarghai in de provincie Laghman in Afghanistan.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of de motieven feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde

van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en gedetailleerde wijze gemotiveerd waarom aan verzoekers voorgehouden herkomst van het district Qarghai in de provincie Laghman in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Daarbij wordt in de bestreden beslissing op pertinente en terechte wijze vastgesteld dat verzoeker (i) geen overtuigende verklaringen kon afleggen over de levensomstandigheden van zijn familie, geen aannemelijk beeld kon schetsen van de inkomsten van zijn familie en niet kon verklaren hoe zijn familie zijn reis naar Europa kon regelen en betalen; (ii) tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vraag of zijn zus al dan niet buiten zijn dorp en in Pakistan woonde; (iii) hoewel hij beweerde vijf jaar naar school te zijn geweest, manifest gebrekkige en foutieve verklaringen aflegde over de schoolkalender in Afghanistan; (iv) evenmin op de hoogte bleek van de recente geschiedenis van het dorp in Afghanistan waar hij steeds zou hebben gewoond; (v) hoewel hij aldaar persoonlijk zou zijn geweest, een frappant gebrek vertoonde omtrent het districtscentrum; (vi) een verregaand gebrek aan kennis vertoonde van de dorpen in de onmiddellijke omgeving van zijn dorp; (vii) ingestudeerde kennis liet doorschemeren wanneer hij werd ondervraagd over de nabij Qarghai gelegen districten; (viii) kennelijk onwetend bleek over de nabijgelegen rivier(en); (ix) eveneens een gebrek aan kennis vertoonde omtrent de vlak bij zijn dorp gelegen berg en de aan de andere kant van deze berg gelegen gebieden, districten en provincies; (x) geheel foutief beweerde dat er leden van de Hazara, een heel herkenbare etnische groep, in zijn dorp en zijn district woonden; (xi) een gebrek aan kennis tentoon spreidde over de bekende personen in zijn district; (xii) ondanks dat hij beschikte over een radio, niet op de hoogte bleek van de lokale radiozenders; (xiii) als verklaard lid van een landbouwgemeenschap niet vertrouwd bleek met de gangbare oppervlaktemaat biswa; (xiv) een apert gebrek aan kennis vertoonde omtrent de veiligheidssituatie in zijn verklaarde dorp en regio van herkomst; (xv) niet in staat bleek om, wanneer daartoe de kans geboden werd aan de hand van open vragen, zijn herkomst aannemelijk te maken aan de hand van voldoende concrete informatie.

Verzoeker voert ter weerlegging van de veelheid aan voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Waar hij de nadruk vestigt op zijn jeugdige leeftijd, dient te worden opgemerkt dat met deze leeftijd in de bestreden beslissing (meermaals) uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden. Ook van een jeugdig persoon mag worden verwacht dat deze kan antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn zelfverklaarde regio van herkomst en directe leefomgeving.

Verder tracht verzoeker, net als eerder bij het CGVS, te laten uitschijnen dat er met zijn verklaringen tijdens het eerste gehoor bij het CGVS geen rekening zou mogen worden gehouden, en dit omdat hij ten gevolge van de start van de ramadan en het gebrek aan slaap de nacht voor dit gehoor dermate vermoeid zou zijn geweest dat hij niet bij machte was om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker kan in dit betoog blijkens de inhoud van het eerste gehoorverslag van het CGVS echter geheel niet worden gevolgd. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat zowel verzoeker, diens advocaat als diens voogd aanwezig waren tijdens het eerste gehoor bij het CGVS (administratief dossier, eerste gehoorverslag CGVS, p.1). Geen van hen formuleerde bij de aanvang van het gehoor enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin gaf één van hen aan dat verzoeker tijdens het gehoor niet bij machte mocht worden geacht om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker gaf, enige tijd nadat het gehoor was aangevangen, verder aan nog geen opmerkingen te hebben (*ibid.*, p.2). Nadat hij zijn relaas spontaan uit de doeken mocht doen, werd even later aan verzoeker gevraagd of hij een pauze wilde, waarop hij zelf aangaf: "*U mag verder gaan*" (*ibid.*, p.5). Slechts nadat hij werd geconfronteerd met het gegeven dat een aantal van zijn uitspraken niet klopten, gaf verzoeker een eerste maal aan dat zijn hoofd niet zo goed werkte. Vervolgens vroeg zijn advocaat om een pauze, werd deze pauze aan verzoeker gegeven en werd er gevraagd of hij verder kon gaan. Opnieuw formuleerde noch verzoeker, noch diens advocaat, noch diens voogd bezwaar tegen het verderzetten van het gehoor. Integendeel gaf verzoeker duidelijk aan dat hij verder kon gaan. Bovendien kreeg hij de kans om wijzigingen door te voeren. Bovendien een klein onderdeel van zijn relaas dat hij eerder niet had vermeld, voerde verzoeker daarbij geen noemenswaardige wijzigingen door (*ibid.*, p.7). Later tijdens het gehoor werd aan verzoeker nogmaals een pauze geboden. Opnieuw werd gevraagd of hij verder kon gaan, waarop hij eenduidig antwoordde van wel (*ibid.*, p.11). Aan het einde van het gehoor vermeldde verzoeker en diens advocaat weliswaar dat het de eerste dag van de ramadan was, dat verzoeker laat ging slapen en dat verzoeker zich daardoor hier en daar kon hebben vergist, doch zij preciseerden niet waar of in welke mate dit zijn verklaringen concreet zou hebben (kunnen) beïnvloeden.

Wanneer aan verzoeker in dit kader werd gevraagd of er nog iets was waarover hij wilde nadenken of dat hij wilde wijzigen, antwoordde hij bovendien: “Nee” (*ibid.*, p.12). Ook verzoekers voogd formuleerde geen bijkomende opmerkingen (*ibid.*, p.13). Daarenboven bracht verzoeker, hoewel hij tijdens het tweede gehoor opnieuw verwees naar het feit dat hij tijdens het eerste gehoor ingevolge de start van de ramadan moe was, ook tijdens dit tweede gehoor geen concrete wijzigingen aan ten opzichte van zijn tijdens het eerste gehoor afgelegde verklaringen (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.7). Zijn advocaat en zijn voogd deden dit evenmin (*ibid.*, p.7). Dat verzoeker tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dermate moe zou zijn geweest dat van hem geen antwoord mocht worden verwacht op de hoger aangehaalde, elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent zijn verklaarde regio van herkomst en directe leefomgeving, kan derhalve geheel niet worden aangenomen. Dit geldt nog des te meer nu hij, zoals met reden aangestipt wordt in de bestreden beslissing, tijdens het eerste gehoor klaarblijkelijk wel in staat was om zeer gedetailleerd en uitvoerig over zijn asielrelaas te vertellen.

Daarnaast tracht verzoeker te laten uitschijnen dat hij tijdens zijn gehoren bij het CGVS getraumatiseerd zou zijn geweest en aan geheugenproblemen en dissociatieve anamnese leed, en dit in zulke mate dat dit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoeker hiervan geen overtuigend bewijs bijbrengt. De bij het verzoekschrift gevoegde e-mail gaat uit van de zorgcoördinator van zijn school. Uit deze e-mail blijkt niet dat deze persoon een psychiater of psycholoog zou zijn en over de nodige expertise beschikt om een medische diagnose te stellen omtrent verzoeker. Verder werd deze e-mail slechts opgemaakt in april 2017 en kan hieruit geheel niet worden afgeleid dat verzoeker tijdens de gehoren bij het CGVS, die meer dan een half jaar eerder plaatsvonden, reeds kampte met de in de e-mail aangehaalde problemen; laat staan dat deze problemen indertijd reeds dermate ernstig waren dat hij niet bij machte was om de gehoren bij het CGVS te volbrengen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen. Verder kan andermaal worden gewezen op het reeds hoger geschetste verloop van het eerste gehoor bij het CGVS. Noch verzoeker, noch diens advocaat, noch diens voogd, formuleerde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit gehoor. Geen van hen maakte er melding van dat verzoeker niet bij machte mocht worden geacht om te worden gehoord en in het kader van dit gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Zij maakten zelfs geheel geen melding van enig psychisch probleem in hoofde van verzoeker. Daar zij het wel de moeite vonden om te vermelden dat verzoeker wegens de start van de ramadan vermoeid was, kon eveneens worden verwacht dat zij het zouden hebben vermeld indien verzoeker zou hebben gekampt met psychische problemen. Zij deden dit echter niet en reeds hoger werd vastgesteld dat verzoeker gedurende het eerste gehoor bij het CGVS meermaals uitdrukkelijk en eenduidig te kennen gaf dat hij in staat was het gehoor verder te zetten. Bovendien bleek verzoeker tijdens dit gehoor in staat om zijn asielrelaas op een uitgebreide en gedetailleerde wijze uit de doeken te doen. Ook tijdens het tweede gehoor werd verzoeker vergezeld door zijn voogd en zijn advocaat. Opnieuw formuleerde geen van hen enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Zij vermeldden niet dat verzoeker niet bij machte was om het gehoor te volbrengen en om volwaardige verklaringen af te leggen (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.1-2). Zij maakten opnieuw niet de minste melding van psychische problemen in hoofde van verzoeker. Gezien zij het indertijd wel de moeite vonden om te vermelden dat verzoeker wegens de start van de ramadan tijdens het eerste gehoor bij het CGVS vermoeid was (*ibid.*, p.7), kon eveneens worden verwacht dat zij het zouden hebben vermeld indien verzoeker tijdens één van de of beide gehoren zou hebben gekampt met psychische problemen. Daarenboven gaf verzoeker ook in de loop van het tweede gehoor duidelijk aan dat hij in staat was om verder te gaan met het interview (*ibid.*, p.6). Zelfs nadat verzoeker geconfronteerd werd met de twijfels omtrent zijn herkomst, formuleerde noch verzoeker, noch zijn advocaat, noch zijn voogd, enige opmerking over en maakten zij nergens melding van de heden beweerde psychische problemen. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aantoonde dat, waar, in welke mate en op welke wijze zijn beweerde psychische problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin duidt hij waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de concrete inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Verzoeker kan niet volstaan met een algemene verwijzing naar psychische problemen in zijn hoofde om afbreuk te doen aan het geheel van de hoger gedane vaststellingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst van het district Qarghai in de provincie Laghman in Afghanistan. Kritiek op de overige, overvloedige motieven omtrent het verhullen van het contact met zijn familieleden en het achterhouden van hun telefoonnummers, kan derhalve op zich niet volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst te herstellen.

Gezien verzoeker zijn herkomst van voormelde regio niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die zich aldaar zouden hebben voorgedaan, noch aan de vrees voor vervolging die uit deze problemen zou zijn voorgesproten in hoofde van verzoeker.

De neergelegde documenten zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan het voorgaande en de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst en problemen kunnen herstellen.

Het stuk van de Tracing dienst van het Rode Kruis, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dit geldt des te meer nu verzoeker in het onderhavige verzoekschrift zelf aangeeft dat zijn verzoek bij het Rode Kruis tot niets geleid heeft.

De stukken die verzoeker benevens de reeds hoger besproken e-mail van de zorgcoördinator van zijn school neerlegt in het kader van onderhavige beroepsprocedure, zijn evenmin van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Waar verzoeker middels het onderhavige verzoekschrift (een e-mail met) telefoonnummers verstrekt van enkele familieleden en poneert dat deze zouden volstaan om zijn herkomst aannemelijk te maken, dient te worden opgemerkt dat hij geenszins aantoonst of aannemelijk maakt dat deze telefoonnummers daadwerkelijk aan familieleden van hem zouden toebehoren. Zo dit al zou kunnen worden aangenomen en zo verzoeker zou kunnen worden gevolgd in het betoog dat uit de prefix blijkt dat het Afghaanse telefoonnummers betreffen, dan nog dient te worden opgemerkt dat uit deze telefoonnummers niet blijkt en verzoeker evenmin aantoonst dat zijn familieleden zich specifiek zouden bevinden in zijn voorgehouden regio van herkomst. Hoe dan ook kan uit het loutere gegeven dat (een aantal van) zijn familieleden zich daar heden zouden bevinden niet kan worden afgeleid dat zij er ook in het verleden vertoefden. Evenmin blijkt hieruit dat, wanneer of hoelang verzoeker daar samen met hen zou hebben verbleven.

Ten aanzien van de bij het verzoekschrift gevoegde afdruk van een foto, kan worden opgemerkt dat zulke (afdruk van een) foto gemakkelijk te manipuleren valt. Verder blijkt uit deze foto hoegenaamd niet dat de twee hierop afgebeelde jongens de jongere broers van verzoeker zouden betreffen. Daarenboven kan uit de foto geheel niet worden afgeleid waar of wanneer deze zou zijn getrokken. Hoe uit deze foto iets zou kunnen worden afgeleid omtrent verzoekers voorgehouden herkomst, kan dan ook niet worden ingezien.

Wat betreft het document waarvan verzoeker beweert dat het de militaire kaart van zijn neef betreft, dient te worden vastgesteld dat dit stuk slechts wordt bijgebracht in de vorm van een eenvoudigweg te manipuleren kleurenkopie. Verder is dit stuk niet vertaald, zodat niet kan worden nagegaan welke de inhoud is. Hoe uit zulke militaire kaart zou kunnen worden afgeleid dat de persoon waarop deze kaart betrekking heeft enige (familiale) band met verzoeker vertoont, kan voorts niet worden ingezien. Zelfs indien het verzoekers neef zou betreffen en zelfs indien deze neef in verzoekers voorgehouden regio van herkomst zou verblijven, dan nog dient te worden opgemerkt dat hieruit niet blijkt dat ook verzoeker van deze regio afkomstig zou zijn.

De overige documenten, met name drie taskara's, worden eveneens slechts bijgebracht in de vorm van gemakkelijk manipuleerbare kleurenkopieën. Dat het kopieën zouden betreffen van authentieke en originele, door de Afghaanse autoriteiten uitgereikte documenten, lijkt verder weinig waarschijnlijk. Zo blijkt dat op deze taskara's, en dan vooral op deze van verzoeker, een veelheid aan gegevens waarvoor nochtans specifiek ruimte is voorzien niet zijn ingevuld. Eveneens blijkt dat, hoewel dit blijkens de inhoud van de neergelegde vertalingen normaliter vereist is en ondanks dat daartoe duidelijk de nodige ruimte voorzien is, geen van deze documenten een handtekening en/of vingerafdruk van de houder bevat. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat aan zulke documenten weliswaar een ondersteunende bewijswaarde kan worden gehecht, met name het vermogen om intrinsiek geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, doch dat dergelijke stukken op zich niet kunnen volstaan om de teloorgegangene geloofwaardigheid van verklaringen omtrent de herkomst te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land en de verklaarde regio van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen inzake zijn vermeende herkomst van het district Qarghai in de provincie Laghman in Afghanistan zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT